

ଭାରତ ପ୍ରଜାପତି

ଗୁରୁଜୀ

ଭାରତ ପ୍ରକାଶ
ଗୁରୁଜୀ

ଶ୍ରୀ ଭଗୀରଥ ନେପାକ୍

ସୁଧାଂଶୁପ୍ରକାଶନ

କଟକ-୯

ଭାରତ ପ୍ରଦୀପ—ଗୁରୁଜୀ

ଲେଖକ :—

ଭଗୀରଥ ନେପାକ

ପ୍ରକାଶକ :

ସୁଧାଂଶୁ ପ୍ରକାଶନ

କଟକ-୯

ପରିବେଶକ :—

ଶ୍ରୀନିବାସ ଗୁରୁ

ଗୁରୁଜୀ ବୁକ୍ଷ୍ଟଲ

କଟକ-୯

ରଚକ :—

କେଦାର ରାୟ

ସୁନାମଣି ସାମଲ

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ :—୧୯୮୫

ମୁଦ୍ରଣ :—ଗୁରୁଜୀ ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ

ମୂଲ୍ୟ—୩-୦୦

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

ପୃଥ୍ବୀରେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବହୁ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଧାରରେ ଶିକ୍ଷକ, ଲେଖକ, ବାଗ୍ମୀ, ଦାର୍ଶନିକ, ବୃକ୍ଷପତି ଓ ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମହାପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନଙ୍କଠାରେ ଏ ସମସ୍ତ ଗୁଣର ସମାବେଶ ଦର୍ଶିଥିଲା । ସେ ଏକାଧାରରେ ଥିଲେ ଶିକ୍ଷକ, ସୁଲେଖକ, ସୁବକ୍ତା, ଓ ଦାର୍ଶନିକ । ଅବଶେଷରେ ସେ ଭାରତବର୍ଷର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦର ମଣ୍ଡନ କରି ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଗଲେ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରୂପେ ନିବାରଣ ହେବାପରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ୍ ନେହେରୁ କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ ଭାରତର ଶାସନମୁଖ୍ୟା ମହାପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରୁଛି । ସର୍ବୋପରି ସେ ଜଣେ ମହାନ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଦରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ବିଷୟ ଶିଖା କରିଅଛୁ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଶିଖା କରିବୁ । ଏହା ଆମ ଦେଶ ପକ୍ଷରେ ଏକ ଗୌରବର ବିଷୟ ଯେ, ଜଣେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଦାର୍ଶନିକ, ମହାନ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାନବପ୍ରେମୀ ଆମ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରନାୟକ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି ।” ଇତ୍ୟାଦି ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ କେବଳ ଭାରତବର୍ଷରେ ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଦାର୍ଶନିକ ମହାନ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନବ ପ୍ରେମୀ ଭାବରେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅସାଧାରଣ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠା, ମାନବିକତା ଓ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଜନସେବା ହେତୁ ତାଙ୍କୁ ଭାରତର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାତୀୟ ସମ୍ମାନ ‘ଭାରତରତ୍ନ’ ଉପାଧିରେ ମଣ୍ଡନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଓ ପରିବାର

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଏକ ଛୋଟ ଗାଁରେ ୧୮୮୮ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖ ଦିନ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଗାଁର ନାମ ‘ସବପଲ୍ଲୀ’ ହୋଇଥିବାରୁ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଥାମତେ, ତାଙ୍କର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ନାଁ ଆଗରୁ ‘ସବପଲ୍ଲୀ’ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଗରସ୍ତାମୀ । ସେ ଜାତିରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ନଥିବାରୁ ପୁରୋହିତ କର୍ମ କରି ପରିବାର ପୋଷୁଥିଲେ ।

ଗରସ୍ତାମୀଙ୍କ ପରିବାରରେ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ପାଞ୍ଚଜଣ ପୁଅ ଓ କନ୍ୟାଥିଲେ । ପୁରୋହିତ କର୍ମ କରି ପରିବାର ପରିପୋଷଣ କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କୁ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦାନକରି ମଣିଷ ରୂପେ ଛୁଡ଼ା କରିବା କଣ ସମ୍ଭବ ? ସେଥିପାଇଁ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରାସ୍ଥ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ।

ସେହି ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମିଶନାରୀମାନେ ଭାରତବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଇଂରାଜୀ ଭାଷାର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର କରୁଥିଲେ । ଏହିପରି ଏକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଆନ-ମାନଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ଅର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଲଭ କରି ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳ

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସୁବିଧାରେ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥିଲା ।

ସେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଓ ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ଥିଲେ । ସହପାଠୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଖେଳ କୌତୁକରେ ମାତ୍ର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାର ପଡ଼ିପାଡ଼ି ସେ ନଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯାହା ପଢ଼ା ହେଉଥିଲା, ଘରକୁ ଫେରିଆସି ନିରୋଳରେ ବସି ସେ ମଧୁ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ତାଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଶାନ୍ତ, ଶିଷ୍ଟ, ସରଳମନା ଥିଲେ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେ ଯେ ଜଣେ ସୁବକ୍ତା ଓ ସୁଲେଖକ ହେବେ, ତାଙ୍କର ବାଲ୍ୟ ଜୀବନରେ ତାହାର କୌଣସି ଆଦ୍ୟ ମିଳୁ ନଥିଲା । ଆଉ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସାଥୀର ଶିକ୍ଷା କାଳକଳ ପରି ସେ ଚଳୁଥିଲା ହେଉଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି ପ୍ରବଳ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ସେ ଥରେ ଯାହା ପଢ଼ୁଥିଲେ ବା ଶୁଣୁଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କର ମନେ ରହି ଯାଉଥିଲା । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହପାଠୀଙ୍କର ଡାକନାମ ସୁଦ୍ଧା ମନେ ରଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କି ଶିକ୍ଷକ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାବୁ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ବୟସ ନବ ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଅର୍ଜନ କରି ପାରୁଥିଲେ ।

ବାରିଦ୍ୟ ହେତୁ ସମୟ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମନରେ ଦୁର୍ଘଟିତା ଦେଖା ଦେଉଥିଲା । ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ଚିନ୍ତାକରି ସେ ବିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ

ପଡ଼ୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାହାଥିଲା ସାମୟିକ ଅବସ୍ଥା ମାତ୍ର । ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସବୁ ସଥା ଭୁଲି ସେ ଉପସ୍ଥିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ମନଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ ।

ସାଧାରଣ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିବା ତାଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଗୁପ୍ତ ଜୀବନରେ ସେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଧୋତି, ଲମ୍ବାକୋଟ ଓ ଘଗଡ଼ି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ଅଧ୍ୟାପକ ତଥା ଜନ-ନାୟକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ ।

ଅତି ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ପ୍ରଭୁ ଭେଙ୍କଟେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଗଭୀର ଭକ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା ।

ଛାତ୍ର ଜୀବନ

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମିଶନାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାସ୍ଥିତ ଏକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତି ପରେ ସେ ମାଧ୍ରାଜ ସହରକୁ ଯାଯା କଲେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ କଲେଜରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ମିଶନାରୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ପ୍ରସାରରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା ପ୍ରକାର ଅର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଚାକିରୀ, ଜମିବାଡ଼ି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ବ୍ୟବସାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ସୁବିଧା ଲଭ କରୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ବହୁ ଭାରତୀୟ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଛାଡ଼ି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଭେଙ୍କଟେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଷ୍ଠାପର ଭକ୍ତ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ପାଦ୍ମୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଲେଉଟକୁ ଆଡ଼େଇ ଦେଇ ନିଜ ପଥରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲେ । ବରଂ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ନିନ୍ଦାକୁ ସହ୍ୟ କରି ନ ପାରି ପାଦ୍ମୀମାନଙ୍କର ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ବିରୋଧୀ ଯୁକ୍ତିକୁ ସଫଳତେ ସହକାରେ ଖଣ୍ଡନ କରି ପାରୁଥିଲେ । ମିଶନାରୀମାନଙ୍କର ନିଜ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଅନୁରାଗ ଥିଲା । ସେମାନେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଅସହସ୍ପୃଶ୍ୟ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରି, ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁହାରଟନା କରୁଥିଲେ । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଙ୍କୁ ଏସବୁ ଭଲ ଲାଗୁ ନଥିଲା । ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ମିଶନାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ଵ-ଧର୍ମ ପ୍ରୀତି ଦେଖି, ସେ ସ୍ଵଧର୍ମ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଅନୁରାଗୀ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

ମିଶନାରୀ ସ୍କୁଲ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଫଳରେ ସେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ବାକବେଲି ତଥା ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟରେ ବୁଝିପାରୁ ଲାଭ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ । ସେ ସତ୍ୟର ପୂଜାରୀ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧର୍ମର ଭୁଲ୍‌ଭଟକାକୁ ଟିକ୍ତ ଭାଷାରେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ସେ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ୟ ହେଉ ନଥିଲେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ ଫସ୍ତାରୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଲାଭ କରି ମଧ୍ୟ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧର୍ମର ବିରୋଧ କରିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ତାହା କରି ତାଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନଚେତା ମନର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଗ୍ରହ ଜୀବନରୁ ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ର, ପୁରାଣ ପ୍ରତି ଗଭୀର ଅନୁରାଗ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ସମୟରେ ସ୍ଵାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ସନାତନ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ସାତଗର୍ଭକ ଭାଷମାନ ଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଭାଷଣ ପଡ଼ି ସେ ବେଦାନ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ପ୍ରଗତି ଅଧ୍ୟବସାୟ ଓ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଚେଷ୍ଟା ବଳରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କଲେଜରୁ ୧୯୦୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ବି.ଏ. ପରୀକ୍ଷାରେ ଅନର୍ଥ ହାସଲ କଲେ । ସେ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅନର୍ଥ ସହ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ପାଶ କରୁଥିଲେ । ଏହାର ଦୁଇବର୍ଷ ପରେ, ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଏମ୍. ଏ. ପାଶ୍ କଲେ ।

ଅଧ୍ୟାପକ ଗୁଣଗୀ

ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏମ୍. ଏ. ପାଶ୍ କରିବା ପରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ମେନ୍ଦି ବର୍ଷ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜରେ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଲଭିଲେ ।

ତାଙ୍କ ସମୟ ଭିନ୍ନ ଥିଲା, ଅବସ୍ଥା ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଅଧ୍ୟାପନାଠାରୁ ଅଧ୍ୟୟନ ଉପରେ ବଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ । ବିନା ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଅଧ୍ୟାପନା ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ପାଦ ଦେବାକୁ ସଙ୍କୋଚ ବୋଧ କରୁଥିଲେ । ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦୁର୍ନୀତି ନଥିଲା । ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କୁ ସମାଜରେ ପ୍ରଭୁତ ସମ୍ମାନ ମିଳୁଥିଲା । ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ।

କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଯୋଗଦେବା ପରେ ସେ ସେହି କଲେଜରେ ଅଦର୍ଶର ପ୍ରତୀକ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରରେ ଗଭୀର ଜ୍ଞାନ ଥିଲା ଓ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଶକ୍ତି ଶୈଳୀ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ଛାତ୍ରମାନେ ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ବେଳେବେଳେ ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ ନିମନ୍ତେ ଛାତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି ହାଜର ହେଲେ, ସେ ଅଗ୍ରହ ସହକାରେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ କରି ଦେଉଥିଲେ ।

ଅର୍ଥାଭାବରୁ କୌଣସି ଗ୍ରନ୍ଥ ଆବଶ୍ୟକ ପୁସ୍ତକ କଣିପାରୁ ନଥିଲେ, ଗ୍ରନ୍ଥକର୍ତ୍ତା ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ନିଜ ହାତରୁ ଯେଉଁ କଣି କର ସେହି ପୁସ୍ତକ ଅଭାଗ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଯୋଗାଇ ଦେଉଥିଲେ । କ୍ରମେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ତାଙ୍କର ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର କେବଳ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନ ରହି, ସେମାନଙ୍କର ପିତା, ବନ୍ଧୁ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳାଂଶୀ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।

ଦର୍ଶନ ଏକ ଜଟିଳ ବିଷୟ ହେଲେ ହେଁ, ତାହା କ୍ରମେ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସହଜ, ସରଳ ଓ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇ ଉଠିଥିଲା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍, ଅଧ୍ୟାପକ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପରେ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଗଭୀର ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ର ପାଠ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେତେବେଳେ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ସମ୍ମାନସୂଚକ ଡକ୍ଟରେଟ୍ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍, କୌଣସି ବିଦେଶୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ନଯାଇ ନିଜ ଦେଶରେ ହିଁ ଗବେଷଣାମୂଳକ, ମୌଳିକ ସନ୍ଦର୍ଭ ପ୍ରଣୟନ କରି ଡକ୍ଟରେଟ୍ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚହଲ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରୁ ମହାଶୂର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

୧୯୨୮ ମସିହାରେ ନବପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମହାଶୂର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦର୍ଶନ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ପଦ ଖାଲି ପଡ଼ିଲା । ଏଥିପାଇଁ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯିବାରୁ ସେ ଉକ୍ତ ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷା କରି ମହାଶୂର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ।

ମହାଶୂର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଦର୍ଶନ ବିଭାଗର ଗ୍ରନ୍ଥଗ୍ରନ୍ଥୀମାନେ ପ୍ରକାଶ ଅଧ୍ୟାପକ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ସାମ୍ବିଧ୍ୟ ଲଭକରି ନିଜକୁ

ଧନ୍ୟ ମନେ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟାପନା ଶୈଳୀ ଦେଖି ବିମୁଗ୍ଧ ହେଲେ । ମହାଶୂର ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟ କଲେଜରେ ପଢ଼ୁଥିବା ଛାତ୍ରମାନେ ଆସି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ବକ୍ତୃତା ଶୁଣୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ବକ୍ତୃତା ଶୁଣିବା ସୌଭାଗ୍ୟର ବିଷୟରୂପେ ବିବେଚିତ ହେଉଥିଲା ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ମହାଶୂର କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଥିବା ସମୟରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଖ୍ୟାତି ସମ୍ପନ୍ନ ଇଞ୍ଜିନିୟର ସାର୍ ବିନୟଶ୍ରୀଶ୍ରୀୟା ମହାଶୂରର ମହାରାଜା କଲେଜରେ ତାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିୟୁକ୍ତି ଲାଭ କରିବାର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଅଧ୍ୟାପନା, ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଦର୍ଭ ଲେଖିବାରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଉଚ୍ଚାରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ଚିତ୍ତକର୍ଷକ ଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କର ଅନାଧିକାରୀ ଦକ୍ଷତା ଦେଖି, ମହାଶୂରର କେତେକ ଛାତ୍ର ଲୌକିକତା ବଳିଷ୍ଠ ଥିବେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ; ସାର୍, ଆପଣ କୌଣସି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ି ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଥିଲେ କି ? “ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଯାଇ ହସି ହସି କହିଥିଲେ, “ବିଦେଶୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ମୁଁ ପଢ଼ି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପଢ଼ାଇବାକୁ ପିବି ?” ଏହି ତାଙ୍କର ଗଭୀର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ଯାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାଏ । ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ମହାଶୂର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଥିଲାବେଳେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଦର୍ଶନ ବିଭାଗର ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ପଦ ଖାଲି ଯିଥିଲା । ଏହି ପଦରେ ଥିବା ସୁନାମଧନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ରନାଥ ସିଲ୍ ମହାଶୂର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ହୋଇ ରୁଲିଗଲେ । ଏହି ସମୟରେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କେବଳ ପଞ୍ଚାଶକାର୍ଯ୍ୟ

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ନ ହୋଇ ମହାନ୍ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ର ସାର୍ ଆଶୁତୋଷ ମୁଖାର୍ଜିଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ଫଳେ ଭାରତର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷାଦାନକାରୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅଭିଜ୍ଞ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟାପନା କରୁଥାନ୍ତି । ତର୍ଜନ ବିକ୍ରମଚନ୍ଦ୍ର ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନ ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ସେ ମନେ ମନେ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କୁ ହିଁ ବାଛିଲେ । ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ କମିଟି, ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍ଗେଟ୍ ତଥା ଭାରତ ସରକାର ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥିଲେ ।

ଡକ୍ଟରରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ମହାଶୂରରେ ଥିବାବେଳେ ହିଁ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ନିୟୁକ୍ତି ପସ ମିଳିଲା । ଏହା ୧୯୨୧ ମସିହାର କଥା । ସେ ରେଳ ଯୋଗେ ମହାଶୂରରୁ କଲିକତା ବାହାରିଲେ । ସେ ଦିନ ଦେଖାଗଲା, ମହାଶୂର ରେଳ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଲୋକାରଣ୍ୟ ହୋଇଉଠିଛି । ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କୁ ବଦାୟ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ରୁଣ୍ଡି ହୋଇଛନ୍ତି । ଗୁଣ୍ଡଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୁହ ଟଳମଳ ହେଉଥାଏ । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ବିହ୍ୱଳ ହେଲେ । ଭିଜା ଭିଜା, କଣ୍ଠରେ କହିଲେ, ମିଳନ ଓ ବିଚ୍ଛେଦ ଏ ଜଗତର ଗୁଡ଼ି ଅଟେ । କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ କାହାକୁ କେଉଁଠିକି ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କହି ହୁଏ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସ୍ମୃତି ନେଇ ମୁଁ ଯାଉଛି । ପୁଣି ଦେଖାହେବ ।

କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

ଡକ୍ଟର ଶିଲ୍ ଥିଲେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଜଣେ ଖ୍ୟାତନାମା ଅଧ୍ୟାପକ । ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଖାଲି ପଡ଼ିବାରୁ ସେ ସ୍ଥାନ

ପୁରଣ କଲେ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ
ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ମାତ୍ର ଡିଗ୍ରୀ ବସ ବସ୍ତ୍ରସର ଯୁବକ । ସେଥିରେ ପୁଣି
ତାଙ୍କର ବିଦେଶୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଡିଗ୍ରୀ ନାହିଁ । ଏଥିରେ
କଲିକତାର ଶିକ୍ଷା ଆୟତନରେ ଚଢ଼ଳ ପଡ଼ିଗଲା । ଅନେକେ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ମନୋନୟନ କମିଟି ଓ ସାର୍ ଆରୁତୋଷଙ୍କର
ସମାଲୋଚନାକଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସମାଲୋଚନାର ସ୍ୱର ଫମେ
ମଳିନ ପଡ଼ି ଆସିଲା । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରତିଭା, ଯାଗ୍ରତି ଓ
କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ଦେଖି ସମସ୍ତେ ବିସ୍ମୟ ହେଲେ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯୋଗଦେବା
ପରେ କେବଳ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଅଧ୍ୟାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ବୁଡ଼ାଇ
ରଖିଲେ । ଏହା ଦେଖି ସାର୍ ଆରୁତୋଷ ମୁଖାର୍ଜି ତାଙ୍କୁ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଭିନ୍ନ ପରିଚାଳନା ଓ ବିଭିନ୍ନ ଆଲୋଚନା
କମିଟିମାନଙ୍କରେ ଭର୍ତ୍ତିକଲେ । ବିଭିନ୍ନ କମିଟିରେ ରହି ଡକ୍ଟର
ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ତାଙ୍କର ପ୍ରଶାସନିକ ଦକ୍ଷତାର ପରିଚୟ ଦେଲେ ।

ଦର୍ଶନ ଓ କଳା ସମ୍ପର୍କରେ ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନାର ଦ୍ୱାରା
ଉନ୍ନତ ରଚିତା ପାଇଁ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ କଲିକତାର ଶିକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରରେ
'ଆର୍ଟ୍ସ୍ ଫାକଲ୍ଟି କ୍ଲବ୍' ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ।

କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସହିତ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍
ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ କାଳ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ
ବହୁ ତଥ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁସ୍ତକମାନ ରଚନା କରିଥିଲେ ଓ ସୁଚିନ୍ତିତ
ବକ୍ତୃତାମାନ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ । ତଦ୍ୱାରା କେବଳ
ଭାରତବର୍ଷରେ ନୁହେଁ, ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ
ଖ୍ୟାତି ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଥିଲା ।

ବାଗ୍ମୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ କେବଳ ଆଦର୍ଶ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ମହାନ ପଣ୍ଡିତ ନଥିଲେ, ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ଖ୍ୟାତପଣ୍ୟ ସୁବକ୍ତା ।

ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ବକ୍ତୃତା ଦେଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ବାଟଳ ବାଜୁ ନଥିଲା । ଲୋକେ ତାଙ୍କର ଭାଷା, ଭାବ ଓ ପରିବେଷଣ ଶୈଳୀ ଦେଖି ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଥରେ ଯୁଗନନ୍ଦୋର ଅଧିବେଶନରେ ଜଣେ ଫରସୀ ଅଧ୍ୟାପକ ଇଂରାଜୀରେ ବକ୍ତୃତା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲେ । ଇତ୍ୟବସରେ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ନିଜ ବକ୍ତୃତା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ତାଙ୍କ ବକ୍ତୃତା ଏତେ ଚମତ୍କାର ହେଲା ଯେ, ଘନ ଘନ କରତାଳରେ ସଭାଗୃହ କମ୍ପି ଉଠିଲା । ଏହାପରେ ଫରସୀ ଅଧ୍ୟାପକ ଆଉ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ କୃତା ଦେବାକୁ ସାହସ କରି ନପାରି ଫରସୀ ଭାଷାରେ ହିଁ ବକ୍ତୃତା ଦେଲେ ।

୧୯୨୭ ମସିହାରେ ଲଣ୍ଡନରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟ କଂଗ୍ରେସ ଓ ହାରବର୍ଡ଼ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଦର୍ଶନ କଂଗ୍ରେସ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସବୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମ୍ମିଳନରେ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଯୋଗଦେଇ ଯେଉଁ ବକ୍ତୃତାମାନ ଦେଇଥିଲେ ତହିଁରେ ଜନସାଧାରଣ ତଥା ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଦାର୍ଶନିକ-ମାନେ ଚମତ୍କତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ହାରବର୍ଡ଼ ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦର୍ଶନ-କଂଗ୍ରେସରେ ମାନବ ସତ୍ତ୍ୱତାର ବିଶ୍ଳେଷଣାତ୍ମକ ଆଲୋଚନା କରି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ, ବୈଜ୍ଞାନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାନବ ସତ୍ତ୍ୱତା ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ, ନୈତିକତା ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିମ୍ନସ୍ତରକୁ ଖସିଯାଇଛି ।

ତାଙ୍କର ଏ ମନ୍ତବ୍ୟ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଭିକଟିଙ୍ଗ୍ ପ୍ରଫେସର ଭାବରେ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ‘ଇଣ୍ଟର୍ଣ୍ଣାଲ୍ ଓ ଟ୍ରେସ୍ଟର୍ଣ୍ଣାଲ୍ ଇଲିକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ’ ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ସୁଚିନ୍ତ ବକ୍ତୃତାମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏ ବକ୍ତୃତାମାଳା ପରେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ତାଙ୍କର ଏ ବକ୍ତୃତା ଭାରତୀୟ ଦଶନକୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାରେ ପରମ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲା ।

କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କୁ ଇଂଲଣ୍ଡ ଯାଇ ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ଭାବରେ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ‘ପ୍ରାଚ୍ୟଧର୍ମ ଓ ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର’ ସମ୍ପର୍କରେ ବକ୍ତୃତା ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜାନୁଆରୀ ଠାରୁ ଜୁନ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛୁଟି ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । ୧୯୩୮ ମସିହା ଠାରୁ ୧୯୪୧ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଦୁଇ ମହାଦେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ଦୁଇଟି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏକ ସମୟରେ ଅଧ୍ୟାପନା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

ପୁଣି ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ‘ଗୌରବର ବିଷୟ ଏହି ଯେ, ୧୯୩୯ ଓ ୧୯୪୦ ମସିହାରେ ସେ କଲିକତା ଓ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟାପକତ୍ୱ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବନାରସ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅସ୍ଥାୟୀ କୁଳପତି ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଥିଲେ ।

୧୯୩୯ ମସିହାରେ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଏକାଡେମୀରେ ସଦସ୍ୟ ରୂପେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ୧୯୪୦ ମସିହାରେ ‘ଫେଲୋ ଅଫ୍ ଅଲ୍ ସୋଲ୍ସ’ ଉପାଧି ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ଦାର୍ଶନିକ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

କଳିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସେ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷକାଳ ସମୃଦ୍ଧ ଥିବାବେଳେ ଯେଉଁ ଗଭୀର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିଏ ସୁ ପ୍ରକାଶନ ରଚନା କଲେ ଓ ସୁଚିନ୍ତ ବକ୍ତୃତାମାନ ପରିବେଷଣ କଲେ, ତଦ୍ୱାରା କେବଳ ଦରଜରେ ନୁହେଁ, ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦାର୍ଶନିକ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଥିଲା ।

ଅବଶ୍ୟ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଦାର୍ଶନିକ କାଣ୍ଡ୍ ଓ ମ୍ୟାକ୍‌ସ୍‌ମୁଲର ଭାରତର ଉନ୍ନତ ପରମ୍ପରା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ପୃଥ୍ୱୀ ସମକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଭାରତ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ବକ୍ତୃତା ଓ ଗୁରୁାବଳୀ ଯୋଗୁ ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନ ପ୍ରତି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶବାସୀ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲେ ।

ଆମେରିକା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସେ ‘ହିନ୍ଦୁ ଥ୍ୟୁ-ଅଫ୍ ଲାଇଫ୍’ ସମ୍ପର୍କରେ ବକ୍ତୃତା ଦେଇ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କୁ ଏଇ ଧାରଣା ଦେବାରେ ସମର୍ଥ ହେଲେ ଯେ, ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତର ପରମ୍ପରା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ବିରୁଦ୍ଧାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ । ଭାରତବର୍ଷର ଜ୍ଞାନଗାରିମା ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ କମ୍ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ, ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ତାଙ୍କର ଓଜସ୍ବିମା ଭାଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକଦା ପୃଥ୍ୱୀର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଭାରତବର୍ଷ ଆଡ଼କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବାରେ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍, ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼େ ।

ଦାର୍ଶନିକ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ସମ୍ପର୍କିତାର ପରିଧି ଭିତରେ ଆବଦ୍ଧ ନଥିଲା । ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷକୁ

ସେ ଆପଣାର ମନେ କରୁଥିଲେ । ତଦୁପରି ପୃଥିବୀର ସବୁ ଦେଶ,
ସବୁ ମଣିଷ ତାଙ୍କର ଅତି ଆପଣାର ଥିଲେ । ପୃଥିବୀର ତଥା
ମଣିଷ ଜାତିର ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ ନିମନ୍ତେ ସେ ଆଜ୍ଞାବନ ଉଦ୍ୟମ
କରିଥିଲେ ।

ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ମହିଳାମାନଙ୍କରେ ସେ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଓ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ
ଦର୍ଶନ ଉପରେ ଅଭିଗ୍ରାସନମାନ ପ୍ରଦାନ କରି ଶ୍ରବଣପୂର୍ବ ଦର୍ଶନର
ଉଚ୍ଛ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥିଲେ । ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକୃତ
ସ୍ୱରୂପକୁ ସେ ଯେପରି ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଗଲେ, ତା'ର
ଭୂଲନା ନାହିଁ ।

ପ୍ରାଚ୍ୟ ଓ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜଗତର ବିଧିବିଧାନ ଶ୍ରୋତା ଓ ଶ୍ରବକ-
ମାନଙ୍କ ମତରେ ତାଙ୍କର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଥିଲେ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଓ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ
ଚିନ୍ତାଧାରା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅପୂର୍ବ ସେତୁବନ୍ଧ ।

ତାଙ୍କର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଥିଲେ ଜଣେ ଅନାଶକ୍ତ କର୍ମଯୋଗୀ ।
ଧନ ମୋହ ତାଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ଗ୍ରାସି ନଥିଲା । ତାଙ୍କର
ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଭିନ୍ନ ଉପାଦାନର ମଣିଷ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ହୃଦୟ
ନିର୍ମଳ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲା । କଥାରେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅମେଳ
ରହୁ ନ ଥିଲା । ଏହାହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାର୍ଶନିକର ଆଦର୍ଶ ଉଦାହରଣ ।
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାନ ପ୍ରବକ୍ତା ଭାବରେ ସେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ
ଖ୍ୟାତି ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

ତାଙ୍କର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ଥିଲାବେଳେ ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତା ପଣ୍ଡିତ

ମଦନମୋହନ ମାଲବ୍ୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଷଦନାରେ ତାଙ୍କର
ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ରାଟର
ପାଞ୍ଚଦିନ କଲିକତାରେ ଏବଂ ଶେଷ ଦୁଇଦିନ ବନାରସରେ
ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଏଥିପାଇଁ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର
କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତାଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ତତ୍ପରେ ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ପରିସର ଆଶାଞ୍ଜିତ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧିଲାଭ କରିବାରୁ ଡକ୍ଟର
ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ୧୯୪୧ ମସିହାରେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ
ଅବସାହତ ନେଲେ ।

କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଦାୟ କାଳରେ ଡକ୍ଟର
ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କୁ ଏଲ୍. ଏଲ୍. ଡି. ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତ କରିଥିଲେ ଓ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ମାନିତ ସଭ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରସଙ୍ଗ ଫଳେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ, ପଣ୍ଡିତ
ମଦନମୋହନ ମାଲବ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟା କରି ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱ-
ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ହିନ୍ଦୁ ଶିକ୍ଷା ଓ ସାମ୍ବୃଦ୍ଧିର
ପ୍ରଚାରପ୍ରସାର ଥିଲା ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଚରମ ଓ ପରମ
ଲକ୍ଷ୍ୟ । ମାତ୍ର ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ପୂର୍ବରୁ ମାଲବ୍ୟଙ୍କର
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟହୀନ ଦୃଷ୍ଟି । ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଫଳେ ପଣ୍ଡିତ
ମାଲବ୍ୟ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ପ୍ରଫେସର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ
ହାତରେ ଅର୍ପଣ କରିଦେବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ । ସେ ରୁଗ୍ଧ
ଅବସ୍ଥାରେ କଲିକତା ଯାଯା କଲେ ଓ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ପଣ୍ଡିତ ମାଲବ୍ୟଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଏଞ୍ଜାଲବାର ସହଜ ନ ଥିଲା । ସେ
ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

ସେତେବେଳେ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅବସ୍ଥା ଅତି ଶୋଚନୀୟ ଥିଲା । ଯୁକ୍ତପ୍ରଦେଶ ସରକାର ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ତାହା ସମୁଦ୍ରକୁ ଗଙ୍ଗେ ପଶା ସଦୃଶ ଥିଲା । ଗୁପ୍ତ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଝାସ ଦେବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ଥିଲେ ।

ସାହସୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍, ଅତି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ବିଷମ ସଙ୍କଟରୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବଳପରିକର ହେଲେ । ସେ ତତ୍କାଳୀନ ଭାରତର ବଡ଼ଲଟ ଲର୍ଡ଼ଲିନ୍‌ଲିଥ୍‌ ଟୋଙ୍କୁ ସାତାଉ କରି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଫର୍ମେଟରେ ଏପରି ଏକ ବିବରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ ଯଦ୍ୱାରା ବଡ଼ଲଟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଓ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ।

ଆନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପକୁଳପତି

ଇତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍, ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ନବପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପଦ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାରଦର୍ଶିତା ସହକାରେ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରସଙ୍ଗ ହମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ୧୯୨୭ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀ ସି. ଆର. ରେଡ୍ଡି ଆନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ସେ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହା କେବଳ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ବା ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ ସଂସ୍ଥା ନହୋଇ ଏକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସଂସ୍ଥା ହେବ । ରାଜନୀତିକ କାରଣରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ବିଦାୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ଏହାପରେ ଆଜ୍ଞା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧିକାଂଶ ସିନେଟ ସଦସ୍ୟ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କୁ କୁଳପତି ରୂପେ ନିର୍ବାଚିତ କଲେ । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଏହି ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମତକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି, କଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଦର୍ଶନ ବିଭାଗ ଗୁଡ଼ି, ଆଜ୍ଞା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ କୁଳପତି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଲେ ।

ଡଃ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଆଜ୍ଞା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯୋଗ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ନିଜସ୍ୱ ଗୃହ ନ ଥିଲା କି ଗବେଷଣାଗାର ଓ ପୁସ୍ତକାଗାର ନଥିଲା । ସେ ନିଜର ଉପସ୍ଥିତି ବୁଝି ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରଥମେ ଇତିହାସ, ଅର୍ଥନୀତି ଓ ତେଲୁଗୁ ପ୍ରଭୃତି ବିଭାଗ ଖୋଲିଲେ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସି. ଆର୍. ରେଡ୍‌ଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ପୂର୍ବକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଶିକ୍ଷାଦାନକାରୀ ସଂସ୍ଥାରେ ପରିଣତ କଲେ । ପରେ ପରେ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷର କଳା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଯାଇ ଆଜ୍ଞା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରିଣତ କଲେ ।

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ, ଜୟପୁର (କୋରାପୁଟ) ମହାରାଜା ବିକ୍ରମ ଦେବ ବର୍ମା ଆଜ୍ଞା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଟେକ୍‌ନୋଲଜି ବିଭାଗର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକ ବିକ୍ରମଦେବଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ ହୋଇଥିଲା । ମହାରାଜା ବିକ୍ରମଦେବ ଶେଷ ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କରିଥିଲେ ।

ଆଦର୍ଶ କୁଳପତି

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଥିଲେ ଆଦର୍ଶ କୁଳପତି । ଗୁରୁ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଭୁର ସମ୍ମାନଭୂତି ଥିଲା ।

ଛୁଟି ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେ କୌଣସି ସମୟରେ ଦେଖାକରି ପାରୁଥିଲେ । ସେ ସବୁ ସମୟରେ ଛୁଟି ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ।

ଡଃ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ହୃଦୟ ଲହରୀ ପରି କୋମଳ ହେଲେ ହେଁ ତାର ଶକ୍ତି ବଳ ଅପେକ୍ଷା କଠିନ ଥିଲା । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅସୁବିଧା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସେ କଠୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ।

ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ କୁଳପତି ଥିବାବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ହିନ୍ଦୀ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଇଂରାଜୀ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଦରମା ପାଉଛନ୍ତି । ସେ ଏହାକୁ ସମତୁଲ୍ୟ କଲେ ।

ସହଯୋଗୀ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କଠାରେ ତାଙ୍କର ଅଟଳ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଖିଲାପ୍ କରୁଥିବା ଦେଖିଲେ ସେ ଖୁବ୍ କଠୋର ମାତି ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ ।

ଅଧ୍ୟାପକ କର୍ମଚାରୀମାନେ କୌଣସି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ ସେ ଆଶାଘାତ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ସେମାନଙ୍କ ଅସୁବିଧା ଦୂର କରୁଥିଲେ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଛୁଟି, ଅଧ୍ୟାପକ ଓ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଡଃ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ହେଉଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସର ମଧ୍ୟରୁ ସେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ, ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳା ଅବ୍ୟାହତ ରହୁଥିଲା ।

କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଡଃ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଜଣେ ସୁଦକ୍ଷ ପ୍ରଶାସକ ଥିଲେ । ସେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ

କ୍ଷମତା ଉପରେ କଦାପି ଦୃଢ଼ତା ନଥିଲା । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ସାର୍ ଆଶୁତୋଷ ମୁଖାର୍ଜୀ ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଥିଲେ ।

ଏହି କାରଣରୁ ସେ ଏକାଧିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ନିଜ
ଦାୟିତ୍ୱରେ ସୁରୁରୁତ୍ୱେ ପରିଚାଳିତ କରିପାରିଥିଲେ ।

ବିଭିନ୍ନ ଦାୟିତ୍ୱରେ ତତକାଳର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ନିୟୁକ୍ତିଲାଭ
କରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ସେ ବିଶ୍ୱଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଫେସର ଓ ବିଶ୍ୱ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳନା କମିଟି, ଅଧ୍ୟାପକ ନିର୍ବାଚନ କମିଟି
ପ୍ରଭୃତିରେ ରହି ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସୁରୁରୁତ୍ୱେ ସମ୍ପାଦନ କଲେ ।

ଇଣ୍ଡସ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ ଦେଗ ବିଦେଶକୁ ଯାଯା କରି ଭାରତୀୟ ଧର୍ମ,
ଦର୍ଶନ ଓ ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଭାଷମାନ ଦେବାକୁ
ପଡ଼ିଲା । ସେ ଇଂଲଣ୍ଡର ଭିକିଂସ୍ ପ୍ରଫେସର ଭାବରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲେ । ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସେ ଥିଲେ ପ୍ରଥମ
ଭାରତୀୟ ଅଧ୍ୟାପକ ।

ମଣ୍ଡାଶୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଜଲିକତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଆନ୍ଧ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ
ହେବାପରେ ୧୯୩୯ରୁ ୧୯୪୮ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପକୁଳପତି ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।
ପରେ ସେ ଶିଳ୍ପ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ
ହୋଇଥିଲେ ।

୧୯୪୮ ମସିହାରେ ସେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କମିଶନ୍‌ର
ସଭାପତି ପଦ ମଣ୍ଡନ କରିଥିଲେ ।

୧୯୪୦ ମସିହା ଠାରୁ ୧୯୫୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘର୍ଷ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ
କାଳ ସେ ଜାତିପଦର ଶିକ୍ଷା, ବଞ୍ଚନ ଓ ସଂସ୍କୃତି ସଙ୍ଗଠନକୁ
ଯାଉଥିବା ଭରଣପୂ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ
ଏବଂ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ସେ ତାର ପରିବୃତ୍ତନୀ ବୋର୍ଡ଼ର
ସଭାପତି ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ରୁଷ୍ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ

ସାଧାରଣତଃ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶକୁ
ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ଦେଶର ସାଧାରଣ
ସମାଜରୁ ଏପରି ଲୋକଙ୍କୁ ବଛାଯାଏ ନାହିଁ । ପୁଣି ଏ ପଦବୀ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଦୁଇ ଦେଶର ସମ୍ପର୍କ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ।

ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜବାହରଲାଲ
ନେହେରୁ ରୁଷ୍ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତରୂପେ ଯେତେବେଳେ ଦାରିନିକ
ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନଙ୍କୁ ବାଛିଲେ, ସେତେବେଳେ ରାଜନୈତିକ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ହଇଚଇ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ।

କିନ୍ତୁ ଭାରତର ଶିକ୍ଷା, ଶାନ୍ତିକାମୀ ଜନତା ରାଧାକୃଷ୍ଣନଙ୍କୁ
ରୁଷ୍ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ରୂପେ ବଛା ଯାଇଥିବା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ । ପଣ୍ଡିତମାନେ କହିଲେ, ରାଧାକୃଷ୍ଣନ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ହେଲେ
ଭାରତର ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି ଲଭ କରିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ରୁଷ୍ ଓ ଭାରତ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଗତି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ।
କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ପରିସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ରୁଷ୍ ଦେଶର ସର୍ବମୁଖ୍ୟ
କର୍ତ୍ତା ଥିଲେ ସ୍ଟାଲିନ୍ । ରୁଷ୍ ଦେଶର ଲୋକେ ଭାବୁଥିଲେ, ଭାରତ
ବ୍ରିଟିଶ୍ ରାଜ୍ୟଗୋଷ୍ଠୀର ସଦସ୍ୟ ପଦ ମଣ୍ଡନ କରିଥିବାରୁ ସେ

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପୁଞ୍ଜିବାଦ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ାଣିଆ ହୋଇ ରହିବ ।
ରୁଷ୍ ଦେଶର ପଥ ପର୍ଯ୍ୟଟନମାନେ ଘରତ ବରୁଦରେ ବିଷ
ଉଢ଼ିଗାରିବା କରୁଥିଲେ ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ରୁଷ୍ ଦେଶର ବସ୍ତୁତୁତ ରୂପେ ବହୁ
ଯାଇଥିବା ଦେଖି ରାଜନୈତିକ ନେତାମାନେ ବିପଦ ଗଣିଲେ ଓ
ନେହେରୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ଗୁପ୍ତ ପକାଇଲେ ।

କିନ୍ତୁ ନେହେରୁ ନିଜ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଅଟଳ ରହିଲେ । ଡକ୍ଟର
ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ସର୍ତ୍ତ ରଖିଲେ, ଯଦି ତାଙ୍କୁ ବସ୍ତୁତୁତ କରାଯାଏ
ତାହାହେଲେ ସେ ସେହି ପଦବୀ ସମ୍ମାନବେ ମାତ୍ର ପୂର୍ବରୁ
ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ଼ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ‘ଭୂମିନାମକ ଧର୍ମ’ ବିଷୟରେ
ସେପରି ପ୍ରଫେସର ଥିଲେ, ବସ୍ତୁତୁତ ହେବାପରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି
ରହିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ମିଳିବ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଯୋଗୁ ଭାରତ
ସରକାର ତାଙ୍କ ସର୍ତ୍ତରେ ରାଜି ହେଲେ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ବସ୍ତୁତୁତ ରୂପେ ରୁଷ୍ ଦେଶ ଯାଯା କଲେ ଓ
ସେଠାରେ ଅଧ୍ୟୟନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ରହିଲେ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ
ସଭାସମିତିରେ ଅଭିଭାଷଣ ଦେଇ ନିଜ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ପରିଚୟ
ଦେଲେ । ସେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ବସ୍ତୁତୁତମାନଙ୍କ ପରି ଆମୋଦ-
ପ୍ରମୋଦରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଧୂର୍ତ୍ତ ନଥିଲେ ।

ଦୁତାବାସରେ ଅବସ୍ଥାନ କାଳରେ ସେ ଉପନିଷଦର
ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ କଲେ ଓ ରୁଷ-ଭାରତ ସମ୍ପର୍କ କପରି ସୁଦୃଢ଼
ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ଗଭୀର ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ।

ଈଡ଼ିମଧ୍ୟରେ ବହୁଦିନ ବିତିଗଲା ପଛକେ ଡଃ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍
ରୁଷ୍ ଦେଶର ହର୍ଷକର୍ଷିତ କଥାତା ଲୌହମାନବ ସ୍ଥାଳିନ୍‌ଙ୍କ

ସଙ୍ଗରେ ଭେଟ ହୋଇ ନଥିଲା । ଅବଶେଷରେ ୧୯୪୯ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୧୪ ତାରିଖ ଦିନ ରାତି ନ'ଟାବେଳେ ଖୁଲିନ୍‌ଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସାଷାତ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଟେଲିଫୋନ ଜରିଆରେ ଜଣାଇ ଦିଆଗଲା ।

ସେଦିନ ରାତି ନ'ଟାରେ ଲୌହମାନବ ଖୁଲିନ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ଦାର୍ଶନିକ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଭେଟ ହେଲା ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଛଳରେ ସେ ଲୌହମାନବ ଖୁଲିନ୍‌ଙ୍କ ମଣିଷ ସୁଲଭ ହୃଦୟକୁ ଜୟ କରି ନେଇଥିଲେ । ୧୯୫୨ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସ ୬ ତାରିଖ ଦିନ ରୁଷ୍ ଦେଶରେ ତାଙ୍କ ନାର୍ଯ୍ୟକାଳ ପୂରିଗଲା । ପୂର୍ବଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ତାରିଖ ଦିନ ଖୁଲିନ୍ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଡକାଇଲେ ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଖୁଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ, ସେ ଅସୁସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଖୁଲିନ୍‌ଙ୍କ ମସ୍ତିକ ଓ ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଓ ମମତାଭରା ହାତ ବୁଲାଇ ଆଣିଲେ । ଖୁଲିନ୍ କରୁଣ କଣ୍ଠରେ କହିଲେ, ‘ଆପଣ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମୋତେ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇଲେ, ଗନ୍ଧସ ପରି ନୁହେଁ । ତାପରେ କିଛିକ୍ଷଣ ମାରବ ରହି ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଆପଣ ଆନୁମାନକୁ ଛାଡି ଯାଉଥିବାରୁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ । ଆପଣ ଘର୍ବମାଗା ହୁଅନ୍ତୁ । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଆଉ ବେଶୀଦିନ ବଞ୍ଚୁନାହିଁ ।

ଭାରତର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି

ରୁଷ୍ ଦେଶରୁ ଫେରି ଆସିବା ପରେ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଭାରତର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରୂପେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ।

ଭାରତର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାଜ୍ୟସଭାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥାନ୍ତି । ପଣ୍ଡିତ ନେହେରୁ ଦାର୍ଶନିକ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କୁ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରୂପେ

ବାଛିବା ଦେଖି ସୁନବାର ରାଜନେ ତଳ ମହଲରେ ଗୁଞ୍ଜରଣ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । କିନ୍ତୁ ପଣ୍ଡିତ ନେହେରୁ ନିଜ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଅଟଳ ରହିଲେ ।

ଡଃ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଉପବୃତ୍ତିପତି ପଦରେ ରହି ସେହି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ତଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ପଦବୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା । ସେ କେବେହେଲେ ରାଜ୍ୟସଭାର ମାତି ନିୟମ ଲଙ୍ଘନ କରିନଥିଲେ । ସେ ପୈର୍ବୀ ସହକାରେ ଏ ସଭାର ଦୈନନ୍ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ । ସମ୍ବିଧାନର ବିଭିନ୍ନ ଧାରାକୁ ସେ ଆୟତ୍ତ କରି ନେଇଥିଲେ ଓ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଏପରି ପ୍ରାଞ୍ଜଳିଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଯେ, ରାଜ୍ୟସଭାର ସଦସ୍ୟମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ତୁମ ରୂପେ ସେସବୁ ମନଯୋଗ ସହକାରେ ଶୁଣୁଥିଲେ ।

ଉପବୃତ୍ତିପତି ତଥା ରାଜ୍ୟସଭାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ସେ ସରକାରୀ ଓ ବିରୋଧୀ ଦଳର ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟଙ୍କର ଛଦା ଓ ଉକ୍ତି-ଭଜନ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କେହି କେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ ନଥିଲେ ।

ସୁଦୀର୍ଘ ଦଶବର୍ଷ କାଳ ସେ ଭାରତର ଉପବୃତ୍ତିପତି ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ ।

୧୯୫୩ ମସିହାରେ ସେ ଜ୍ଞାନପୀଠ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁଙ୍କର ପରବୃତ୍ତିପତି ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେରିକା ଗସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆମେରିକାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସେ ଭୂମଣ୍ଡଳୀୟ ଗବେଷକ ଓ ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଫର୍ମାରେ ଭାରତ ଦେଇ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଆମେରିକାବାସୀଙ୍କ ମନରେ ଆଲୋଡ଼ନ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଭାରତୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରସାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅମ ଦେଶର ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ ।

ଭାରତର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲବେଳେ ସେ ଦକ୍ଷିଣ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ବହନ କରିଥିଲେ ।

ତତ୍କାଳୀନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦଙ୍କ ମନେ ଯାଯାଜନିତ ଅରୁପସ୍ଥିତିରେ ଓ ଅସୁସ୍ଥତା ସମୟରେ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ ।

ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦରେ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

୧୯୭୨ ମସିହାରେ ଡକ୍ଟର ରଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଡଃ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଭାରତର ଏହି ସବୋଇ ପଦବୀରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ।

ଏହିପରି ଭାବରେ ଭାରତ ଜଣେ ସୁପ୍ରେମିଷ୍ଟ ଦାର୍ଶନିକ, ପଣ୍ଡିତ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଲାଭିଲା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ପ୍ରତିଭା ଏତେ ଶାନ୍ତ ଥିଲା ଯେ, ମହାତ୍ମାନଙ୍କ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ ବେଳେବେଳେ ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିରେ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ।

ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ଗୌରବ ବୃଦ୍ଧି ନକରି ଭାରତବାସୀଙ୍କର ହିଁ ଗୌରବ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲା । କାରଣ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଅର୍ଜନ କରି ସାରିଥିଲେ । ସେ ଯେତେବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଭାରତବାସୀ ଆନନ୍ଦିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ବିଜ୍ଞ ଓ ବିରୁଦ୍ଧବନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରି ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜାପନ କରିଥିଲେ ।

ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କାରଣ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶାସନ ରୁଲେ ! କୌଣସି ପ୍ରଦେଶର ବିଶୁଦ୍ଧତା ଦେଖା

ତେଲେ, ବୃଷ୍ଟିପତି ସାମ୍ବିଧାନିକ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ସପ୍ତକ୍ତ
ରାଜ୍ୟର ଶାସନଭାର ନିଜ ହାତକୁ ନେଇଥାନ୍ତି । ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ
ସେ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏପରିସ୍ଥଳେ
ଜନଶ ଉପସ୍ଥିତି ବ୍ୟକ୍ତି ବୃଷ୍ଟିପତି ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ନଥିଲେ,
ମହା ବିଶ୍ୱଜ୍ଞା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ
ବୃଷ୍ଟିପତି ଭାବରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ ନିର୍ବାଚିତ ହେବା ଦେଶ ଓ
ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଙ୍ଗଳପୂର୍ବକ ଥିଲା ।

ଏତେବଡ଼ ପଦବୀରେ ଆସିନ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଡକ୍ଟର
ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ମନରେ ଦିନେହେଲେ ଚେତାବ ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ନଥିଲା । ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, କୌଣସି ସମୟରେ ସେ
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବ ।

ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶ୍ରଣ ରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ବୃଷ୍ଟିପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ ବିଦେଶ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ସେ ଇରାକ୍,
ଆଫଗାନିସ୍ଥାନ ଓ ଇଂଲଣ୍ଡ ଚନ୍ଦ୍ର କରି ଯାରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର
ଆମେରିକାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆମେରିକାର ବୃଷ୍ଟିପତି
ଆଥାନ୍ତି ଗୁଡ଼ରାସ୍ତା, ମାନବବାପୀ ଜନ୍ କେନେଡ଼ି । ତାଙ୍କର
ମନୋଭାବ ସହିତ ଡଃ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ମନୋଭାବର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ
ଥିଲା । ତେଣୁ ଡଃ. ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଆମେରିକାରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ
ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ଆମେରିକା ବୃଷ୍ଟିପତିଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ
ହାଇଟ୍ ହାଉସ୍‌ର ଅତି ପାଖରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଓ ଜନ୍ କେନେଡ଼ିଙ୍କ ବିମାନ ବ୍ୟବହାର
କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଆମେରିକାବାସୀଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ,
ଭାରତ ପୃଥିବୀର ଏକ ବୃହତ୍ତମ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦେଶ । ଏଠାରେ

ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ଓ ଜାତିର ଲୋକେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ନେଇ ଚଳିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ସବଳରାଷ୍ଟ୍ର ଦୁର୍ବଳ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ମତ ଲଦି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ପରସ୍ପରିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେବ । ଏପରିକି ଉପସ୍ଥିତ ସଭ୍ୟତା ଲେପ ପାଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ଆମେରିକାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ ବହୁ ସମ୍ମାନ ସୂଚକ ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଓ ସେ ଆନ୍ତଃରାଷ୍ଟ୍ରମୟ ନେତା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଆମେରିକା ଗସ୍ତ ଯୋଗୁଁ ଭାରତ ଓ ଆମେରିକା ମଧ୍ୟରେ ସୁସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଆମେରିକା ଗସ୍ତପରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ ଇଂଲଣ୍ଡ ଗସ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସେ ସେଠାରେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଯୁଦ୍ଧମୁକ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଦୁଇଟି ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ବିପ୍ଳବ ଜନ ଓ ଧନ କ୍ଷୟପରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଯଦି ଏହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ ନକରୁ, ତାହାହେଲେ ଏହା ଆମ ପକ୍ଷରେ ପରମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାବସ୍ଥାନର ଅବଶ୍ୟକତା ଉପଲବ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣମାନ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରିଥିଲା ଓ ସେହି ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସେ ବହୁ ସମ୍ମାନସୂଚକ ଉପାଧି ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ଉପାଧି ଲାଭ କରିଥିଲେ ଯେ, ତାହା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମନେ ରଖିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ ମନ୍ତବ୍ୟ

ଦେଇଥିଲେ, ଯଦି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ତାଙ୍କର ଉପାଧି ସବୁ କହି ପାରନ୍ତେ, ତେବେ ତାଙ୍କର ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି ପାଇଁ ଅତି ଗୋଟିଏ ଉପାଧି ପାଆନ୍ତେ । ଦେଶ ବିଦେଶରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ୪୫ ବାର ଡକ୍ଟରେଟ ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତ କରିଥିବା ଜଣାଯାଏ ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଲାବେଳେ ଚୀନ ଅସତର୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଭାରତ ଆକ୍ରମଣ କଲା । ଏହି ସମୟରେ ସେ ନିଜର ପ୍ରାଣସ୍ପର୍ଶୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅପୂର୍ବ ଏକତା ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିଥିଲେ । ସେ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମତାନ୍ତର ଓ ମନାନ୍ତର ଭୁଲ ପରସ୍ପର ମାତୃଭୂମିକୁ ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାଇଥିଲେ ।

ଆମେରିକା ଓ ଇଂଲଣ୍ଡ ଗସ୍ତ ଶେଷ କରି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ରୁଷ ଦେଶ ଭ୍ରମଣରେ ଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ ଇଟାଲୀରେ ନ ଥିଲେ । ରୁଷର ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନିକିତାକୃଷ୍ଣେଭ୍ ଓ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ମିକୋୟାନ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲେ । ରୁଷ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧର ଭୟାବହତା କଥା ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଇ ସତର୍କ କରି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ପୃଥିବୀର ସଭ୍ୟତା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେ ସୁଗୀୟ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ କଥା ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କୃଷକ ଓ ଶ୍ରମିକମାନେ ହିଁ ଅଧିକ ବିପନ୍ନ ହେବେ । କୃଷକ ଓ ଶ୍ରମିକମାନେ ହିଁ ଦେଶ ଓ ଜାତିର ମେରୁଦଣ୍ଡ । ତେଣୁ ଯୁଦ୍ଧଠାରୁ ସର୍ବଦା ଦୂରେଇ ରହିବା ଭଲ । ରୁଷ ଦେଶରେ ରହଣିକାଳରେ ସେ ଲେନିନ୍‌ଗ୍ରାଡ଼, ଆରମୋନିୟା ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ପରିଦର୍ଶନ କରି ସେଠାକାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ

ଠାରୁ ହାତ୍ତିକ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ରୁଷଦେଶର ମହଲା ଭେଲେଟିନା କେରେସ୍କୋଭା ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ମହଲାଯାତ୍ରୀ ରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧିଲାଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଦେଇ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ସୁଚେଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ପୃଥିବୀରେ ନାଶ ଦୁର୍ବଳା ନୁହେଁ । ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଲାଭକଲେ ନାଶ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁରୁଷର ସମକକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ ।

ରଷ୍ଟ୍ରପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ରୁଷଦେଶ ପରିଭ୍ରମଣ ଫଳରେ ରୁଷ୍ ଓ ଭାରତ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ବୁଝାମଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ରୁଷ୍-ଭାରତ ମେଣ୍ଟିର ସୁଦୃଢ଼ ଅଂଶଳିକା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପାରିଥିଲା ।

ରୁଷ୍ ଗସ୍ତରୁ ଫେରି ରଷ୍ଟ୍ରପତି ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଆୟାରଲାଣ୍ଡ ଗସ୍ତରେ ଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ କାଶ୍ମୀର ପ୍ରଶ୍ନକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଭାରତ ଓ ଆୟାରଲାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଡକ୍ଟ ମନୋଭାବ ଦେଖା ଦେଇଥିଲା । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଆୟାରଲାଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚି, ସେ ଦେଶର ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଆଗରେ କାଶ୍ମୀର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ଚିନ୍ତା ଉପସ୍ଥାପିତ କରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ସନ୍ତୋଷଜନକ ଉତ୍ତରମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଫଳରେ ସେଠାକାର ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ଓ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କାଶ୍ମୀର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଯେଉଁ ଭୁଲ ଧାରଣାମାନ ଥିଲା, ତାର ଅବସାନ ଘଟିଥିଲା ଓ ଦୁଇଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତା ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପାରିଥିଲା ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁଙ୍କର ନିରପେକ୍ଷ ବୈଦେଶିକ ନୀତିର ଦୃଢ଼ ସମର୍ଥକ ଥିଲେ । ସେ ଏହି ନିରପେକ୍ଷ ନୀତି ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେରିକା, ରୁଷ୍, ଇଂଲଣ୍ଡ ପ୍ରଭୃତି ଦେଶକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ବୁଝାଇବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଫଳରେ

ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଶର ଭାରତ ପ୍ରତି ଚିନ୍ତାସବୁ ଥିଲା, ତାହା
ଅନେକାଂଶରେ ଦୂର ହୋଇ ପାରିଥିଲା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନଙ୍କ ମହାଯାତ୍ରା

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍, ଦର୍ଘ ୮୭ ବର୍ଷ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ
ଭାରତର ନରନାଗଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସମଗ୍ର ଜଗତ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଦ୍ଵାରା
ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଲା । ତାଙ୍କର ଅଦମ୍ୟ ତେଷୁ ଯୋଗୁ ଭାରତୀୟ
ଦର୍ଶନ, ଭାରତୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଆଦର ଲଭିଲା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଆଲେକ୍‌ଜାଣ୍ଡାର, ନେପୋଲିଅନ୍ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ
ପରି ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶୀ ଗାର ନଥିଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ନିଜର ଜ୍ଞାନ ବଳରେ
କୋଟି ହୃଦୟକୁ ଜୟ କରିଥିଲେ ।

ସମଗ୍ର ଜୀବନ ସତ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଅତିବାହିତ କରିବା
ପରେ ୧୯୭୫ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୭ ତାରିଖ ଦିନ ଇହଲୀଳା
ସମ୍ବରଣ କଲେ । ତାଙ୍କର ମରଦେହ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ (ଆଧୁନିକ ଚାମିଲ
ନାଡ଼ୁ)ର ମଇଲପୁର ଶୁଶାନରେ ସ୍ଥାନ ଲଭି କଲା । ସହସ୍ରାଧିକ
ନରନାଗ ବାସ୍ତବିକ କଣ୍ଠରେ ଘରତର ଅନ୍ୟତମ କୃତିଷନ୍ତାନଙ୍କୁ
ଶେଷ ବିଦାୟ ଜଣାଇଥିଲେ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ମରି ଅମର ପାଲଟି ଗଲେ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଅଧ୍ୟାପନା ଦିଗରେ ମନୋନିବେଶ କରି
ଛାତ୍ର, ଅଧ୍ୟାପକ ଓ କଲେଜ ପରିଚାଳକ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର
ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ସେ ଅତି ଅଳ୍ପ ବୟସରୁ ଭାରତର ବିଖ୍ୟାତ

ଦାର୍ଶନିକ ରୂପେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କଲେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନର ସୁଦୃଢ଼ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର ରୂପେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବସ୍ୱ ପ୍ରପରଚିତ ହେଲେ । ସେ ‘ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ନେସନାଲ୍ ଜର୍ଣ୍ଣାଲ୍ ଅଫ୍ ଏଥିକସ୍’, ‘ମୋନିଷ୍ଟ’, କ୍ଲେଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପତ୍ରିକାରେ ଶତମତ ଲେଖାଲେଖି କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଚିନ୍ତାମୂଳକ ତଥା ଗବେଷଣାତ୍ମକ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ପଣ୍ଡିତମଣ୍ଡଳର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ୧୯୫୭ ମସିହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷ । ଏହି ବର୍ଷ ସେ ପୃଥିବୀ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କଲବେଲେ ରୁଷ୍ ଦେଶରେ ବୁଲୁଗାନିନ୍‌ଙ୍କ ସହ ବରୁକ୍ଲପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ରୁଷ-ଭାରତ ମେଣ୍ଟି ଶାପନ ଦିଗରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଦାନ ଅତୁଳନୀୟ । ୧୯୫୭ ମସିହାର ପୃଥିବୀ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବେଳେ ବହୁ ଧୂନରାଶିରୁ ରାଷ୍ଟ୍ରର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ‘ଡକ୍ଟର’ ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ଏହି ବର୍ଷ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ପତ୍ନୀ ବିୟୋଗ ଦଃିଥିଲା ।

୧୯୫୪ ମସିହାରେ ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ‘ଭାରତରତ୍ନ’ ଉପାଧି ଲଭ କରିଥିଲେ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ ଯେ କେବଳ ପ୍ରତିଭା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ, ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ମହନୀୟ ଥିଲା । ସେ ତ୍ୟାଗୀ, ଶାନ୍ତିଲାଭୀ ଓ ଉଦାରମନା ଥିଲେ । ସରଳ “ଜୀବନ ଓ ଉଚ୍ଚଚିନ୍ତା ମୋର” — ଏହି ଭାରତୀୟ ମହାନ ଆଦର୍ଶ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ ତାଙ୍କର ବାସଗୃହ ସମେତ ବହୁ ଅର୍ଥ ସର୍ବାଧିକାରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରି ଦେଇଥିଲେ । ପୁଣି ଧାର୍ମିକ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକ ନେତାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଛାଡ଼ି କରି ନଥିଲେ । ଆଜୀବନ

ନିରାଶ୍ରୀତା ଶାବନପାପନ କରି ସେ ଭୋଗ ବିଳାସ, ବହୁମୁଖବହୁ
ପରିଧାନ ପ୍ରଭ ଆସକ୍ତ ନଥିଲେ । ଏ ଦିଗରେ ସେ ଜନମାନବ
ମହାମାରାଜୀ ଓ ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଲିଙ୍କନ୍‌ଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ
ତୁଳନାୟ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ କଥାରେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଳ
ରହୁଥିବାରୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥାନୀୟ ଥିଲେ ।

ପ୍ରକାଶିତ ରଚନାବଳୀ (ଇଂରାଜୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ)

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ କେବଳ ଅଧ୍ୟାପକ, କୁଳପତି ବା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି
ନ ଥିଲେ, ସେ ଜଣେ ବିଖ୍ୟାତ ଲେଖକ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର
କେତୋଟି ବିଖ୍ୟାତ ଇଂରାଜୀ ଗ୍ରନ୍ଥର ନାମ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା—

- * ବିରେନ୍ ଅଫ୍ ରିଲିଜିଅନ୍ କଣ୍ଟେମ୍ପୋରାରୀ ଫିଲୋସଫି
- * ଦି' ହିନ୍ଦୁ ଭିଡ୍ ଅଫ୍ ଲାଇଫ୍
- * ଆନ୍ ଆଇଡିଏଲିଷ୍ଟ ଭିଡ୍ ଅଫ୍ ଲାଇଫ୍
- * ସେନ୍ ଅଫ୍ ରିଲିଜିଅନ୍ ଇନ୍ କଣ୍ଟେମ୍ପୋରାରୀ ଫିଲୋସଫି
- * ଇଷ୍ଟ ଆଣ୍ଡ୍ ଓ୍ବେଷ୍ଟ ଇନ୍ ରିଲିଜିଅନ୍
- * ଦି' ରିଲିଜିଅନ୍ ଉଇନିଡ୍
- * ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ
- * ଇଣ୍ଡିଆ ଆଣ୍ଡ୍ ବୁଦ୍ଧିଜ୍ଞ
- * ପୋଲଟିକ୍ସ ଆଣ୍ଡ୍ ଓ୍ବାର୍
- * ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର
- * ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଫିଲୋସଫି

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବାର୍ଷିକ ଦ୍ୱାରା ଆଦୃତ ଓ ବିଶ୍ୱ-
ସାହିତ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରର ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ରୂପେ ବିଦେଶରେ ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଫିଲୋସଫି ଗ୍ରନ୍ଥରେ
 ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନର ସ୍ୱରୂପକୁ ବିଶଦ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଇଛନ୍ତି
 ଏଥିରେ ସେ ବିଶ୍ୱତତ୍ତ୍ୱ ଜ୍ଞାନ ଓ ଭୂଲନାମ୍ନକ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା
 କରି ଅଛନ୍ତି ।

‘ବ’ ରେନ୍ ଅଫ ଇଲିଜିଆନ୍ ଇନ୍ କଣ୍ଟେମ୍ପରାରୀ ଫିଲୋସଫି
 ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସେ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଧର୍ମ-
 ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବହୁ ପରିମାଣରେ ପ୍ରଭାବିତ ।

ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଣୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନର
 ଉତ୍କର୍ଷଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛି ।

ପୁଣି ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ଯଥେଷ୍ଟ
 ବେଶୀ । ସ୍ୱଳ୍ପଖିତ ଓ ସଂପାଦିତ ପୁସ୍ତକର ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ ଶହରୁ
 ଅଧିକ । ଏତଦ୍ୱାରା ସାହିତ୍ୟ ସଂସାର ସମୃଦ୍ଧି ଲଭ କରିଛି ।

ଉପସଂହାର

କୁହାଯାଏ ଯେ, ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ପରେ ଡକ୍ଟର
 ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଦେଉଛନ୍ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଭାରତୀୟ ଚିନ୍ତା-
 ଧାରା ଉନ୍ନତ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ
 ଆଗରେ ଅତି ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରି ପଣ୍ଡିତ ମଣ୍ଡଳର
 ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ହୋଇ ପାରିଥିଲେ ।

ଏ କଥା ସତ୍ୟ ଯେ, ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
 ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ନଥିଲେ କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନେତାମାନଙ୍କ ପରି
 କାରବରଣ କରି ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରୋକ୍ଷରେ ସେ ସ୍ୱାଧୀନତା
 ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିଥିଲେ । ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ
 ଅହିଂସା ସଂଗ୍ରାମ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ଅହିଂସା ମାଡ଼କୁ ମମର୍ଥନ କରି
 ବିଭିନ୍ନ ପଦ ପଦ୍ଧିରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଅରେ ସେ
 ଆହ୍ଲାବାଦର ଦାସାନ୍ତ ଅଭିଭାଷଣରେ, ଚକ୍ରାଳୀନ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର
 ଗଭର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବଙ୍ଗଗନ୍ଧୀର କଣ୍ଠରେ ପ୍ରକାଶ କରି-
 ଥିଲେ ସେ, ଭାରତର ନୈତିକ ଅଧିପତିନ ପାଇଁ କଂଗ୍ରେସ
 ରାଜୁଛି ହିଁ ଦାସୀ । ଏହି ଅଧିପତିନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ହେଲେ
 ଆମର ସ୍ୱାଧୀନତା ସ୍ୱାଧୀନତା ଏକାନ୍ତ କାମ୍ୟ । ଏହା ଜନ-
 ସାଧାରଣଙ୍କ ଚିନ୍ତାବଳ୍ୟରେ ଚଢ଼ିଲା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ପୁଣି
 ଅଧ୍ୟାପକ ଓ କୁଳପତି ଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ
 କରୁଥିଲା ବେଳେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ
 ଡକ୍ଟର ଯୋଦ୍ଧା ଗଠନ କରିବାରେ ସେ ମନପ୍ରାଣ ଡାଳ ଦେଇଥିଲେ ।
 ଫରସୀ ରାଷ୍ଟ୍ରବିପ୍ଳବ ବେଳେ ଯେପରି ସେ ଦେଶର ରୁଷୋ ଓ
 ଉଲ୍‌ହାସାର ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣମାନଙ୍କରେ ଫରସୀ ଲେଖକ
 ମନରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍, ସେହିପରି
 ତାଙ୍କର ଓଜସ୍ବିମା ଭାଷା ଓ ଲେଖା ମାଧ୍ୟମରେ ଭାରତବର୍ଷରେ
 ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦିଗରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।
 ତାଙ୍କ ଲେଖା ପଢ଼ି ପୃଥ୍ବୀବାସୀ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ
 ପ୍ରତି ସହନୁଭୂତିଶୀଳ ହୋଇଥିଲେ ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ହିଁ ଅଶିଳ ଭାରତୀୟ
 ଫିଲୋସଫିକାଲ କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରିଥିଲା । ଫଳରେ
 ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ସମ୍ଭବ ହେଲା । ପୁଣି ଦ୍ୱାପ୍ତାଭି
 ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରାଚ୍ୟ-ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦାର୍ଶନିକମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟାୟ
 ହମେ ତିନୋଟି ସମ୍ମେଳନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପ୍ରାଚ୍ୟ-ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ
 ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ! ଏଥିପାଇଁ ଡକ୍ଟର
 ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍‌ଙ୍କ ଯଥେଷ୍ଟ ଅବଦାନ ରହିଛି ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ କେବଳ ଦାର୍ଶନିକ ନୁହନ୍ତି ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ କୌଣସି ଧର୍ମକୁ ଘୃଣା କରୁ ନଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମାନୁସ୍ଥାନରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ଦିର, ମସଜିଦ୍ ଗୀର୍ଜାନାମକରେ ସେ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ । ଏଥିରୁ ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷତା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ।

ଡକ୍ଟର ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ଯୋଗୁ କେବଳ ଭାରତବାସୀ ନୁହନ୍ତି ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଉପକୃତ ହୋଇଛି । ଏଣୁ ସେ ପୃଥିବୀର ଜଣେ ସ୍ବରାଶିୟ ମହାପୁରୁଷ ଭାବରେ ପ୍ରୀତି ସ୍ବରାଶିୟ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଓ ଗୁରୁଦିବସ

ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜନ୍ମ ଦିବସ ପାଳନ କରିବା ଆମ ଦେଶର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଓ ପରିମ୍ପରା ବିଶେଷ । ତେଣୁ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶର ଅନୁଶୀଳନ ଓ ସ୍ମରଣ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ, ଭଗବତକାର ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ‘ଭଗବତ ଜୟନ୍ତୀ’, ଗାନ୍ଧୀ ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ‘ଚରଣା ଜୟନ୍ତୀ’, ବିନୋବାଜୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ‘ଭୁ ଜୟନ୍ତୀ’ ଓ ଜବାହରଲାଲଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ‘ଶିଶୁଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଦିନ-ମାନଙ୍କରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଯାଇଥାଏ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ପରିବୃତ୍ତିତ ହେବାକୁ ସକଳ ଜଣେ କରାଯାଇଥାଏ ।

୧୯୭୮ ମସିହାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ଙ୍କ ଜୀବତାବସ୍ଥାରୁ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିବସ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୫ ତାରିଖକୁ ଦେଶ ସାରା ଗୁରୁଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । କାରଣ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍

ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥାନୀୟ ଗୁରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିବସକୁ ଗୁରୁଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରି କେବଳ ତାଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ତାଙ୍କପରି ସମସ୍ତ ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥାନୀୟ ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶର ଅନୁଶୀଳନ ଓ ଅନୁସରଣ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଲଭ କରିବା ଗୁରୁଦିବସ ପାଳନର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

ବୌଦ୍ଧ ଦର୍ଶନରେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ‘କଲ୍ୟାଣ ମିତ୍ର’ ଓ ଉପନିଷଦରେ ‘ଋଷି’ ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । ନାରଦ ସ୍ମୃତିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଗୁରୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ମାତ୍ରେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରିବ । ବାପୁଜୀଙ୍କ ମତରେ, ଶିକ୍ଷକ ହେଉଛନ୍ତି ‘ଗ୍ରାମସେବକ’ । ହୃଦୟ ତାଙ୍କର ‘ସାକ୍ଷୀ’ ଓ ‘କର୍ତ୍ତବ୍ୟ’ ତାଙ୍କର ପୁରସ୍କାର । ଗୁରୁସ୍ତୁତି ପ୍ରଜ୍ଞା ହେଲେ କେବଳ ଶିଷ୍ୟ ବା ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ନୁହେଁ, ସର୍ବ-ସାଧାରଣଙ୍କର ଉକ୍ତିସ୍ମଜନ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଆଦର୍ଶ ଗୁରୁଥିଲେ ଓ ଦେଶର ସର୍ବ-ସାଧାରଣଙ୍କର ଉକ୍ତିସ୍ମଜନ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏ ଦେଶର ଗୁରୁକୁଳ ଆଦର୍ଶ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଉକ୍ତିସ୍ମଜନ ହୋଇପାରିବେ ।

ଶ୍ରୀ ଭଗୀରଥ ନେପାକଙ୍କ ଭରତ ପ୍ରଦୀପ ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା ୨୦ ଖଣ୍ଡ

ବିବେକାନନ୍ଦ	ଟ ୫-୦୯
ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ	ଟ ୫-୦୦
ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ	ଟ ୫-୦୦
ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ	ଟ ୫-୦୦
ମହିମା ଗୋଷାଈ	ଟ ୫-୦୦
ନିଗମାନନ୍ଦ	ଟ ୪- ୦
ଅରବିନ୍ଦ	ଟ ୪-୦୦
ଶିବାନନ୍ଦ	ଟ ୪-୦୦
ନାନକ	ଟ ୪-୦୦
ବୁଦ୍ଧଦେବ	ଟ ୪-୦୦
ରାଧାକୃଷ୍ଣନ	ଟ ୩-୦୦
ମହାଶ୍ଵର	ଟ ୨-୦୦
ସ୍ଵାମିଶ୍ରୋତ	ଟ ୪-୦୦
ନେତାଜୀ	ଟ ୪-୦୦
ଶାସ୍ତ୍ରୀଜୀ	ଟ ୪-୦୦
ବାପୁଜୀ	ଟ ୪-୦୦
ଗୁରୁଜୀ	ଟ ୪-୦୦
ରାଜାଜୀ	ଟ ୪-୦୦
ଲୁଲୁଜୀ	ଟ ୪-୦୦
ତୁଳକଜୀ	ଟ ୪-୦୦